Bir PAUL THOMAS ANDERSON filmi

THE MASTER

ÖZET

2000'lerin en iyi filmleri arasında gösterilen 8 Dalda Oscar adayı KAN DÖKÜLECEK / THERE WILL BE BLOOD'un ardından 5 sene sonra yönetmenlik koltuğuna dönen Paul Thomas Anderson'ın merakla beklenen son filmi THE MASTER, II. Dünya Savaşı sonrası Amerikası'nın tutunamayanlarını çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor. Hikayede; savaştan sonra ülkesine dönen ama geleceği konusunda kararsız eski donanma subayı Freddie'nin, The Cause tarikatı ve karizmatik lideri Lancaster Dodd'la tanışmasıyla değişen yaşamı anlatılıyor. Scientology tarikatının kuruluşunu anlattığına dair hakkında dedikodular çıkan filmin başrollerinde çok konuşulan performanslara imza atan Joaquin Phoenix, Philip Seymour Hoffman ve Amy Adams bulunuyor.

Vizyon Tarihi: 09 Kasım 2012
Yönetmen: Paul Thomas Anderson
Oyuncular: Joaquin Phoenix, Philip Seymour Hoffman, Amy Adams
Yapımcı: JoAnne Sellar, Daniel Lupi, Paul Thomas Anderson, Megan Ellison
Senaryo: Paul Thomas Anderson
Görüntü Yönetmeni: Mihai Malaimare Jr.
Kurgu: Leslie Jones, Peter McNulty
Müzik: Jonny Greenwood
Yapım Yılı: 2012
Ülke: A.B.D.
Süre: 144 dk.
Dağıtım: Tiglon
İthalat: Calinos Films
www.facebook.com/calinosfilms www.twitter.com/calinosfilms www.youtube.com/calinosfilms

★★★★★ *EMPIRE*

"Yılın en iyi filmi! Yeni bir Amerikan klasiği"

★★★★★ *TOTAL FILM*

★★★★★ *GUARDIAN*

★★★★★

★★★★★ *TIME OUT*

ROLLING STONE

★★★★★ *NEW YORK TIMES*

★★★★★ *VARIETY*

★★★★★ *ENTERTAINMENT WEEKLY*

★★★★★ *MOVIELINE*

★★★★★ *HOLLYWOOD REPORTER*

★★★★★ *THE NEW YORKER*

★★★★★ *VILLAGE VOICE*

★★★★★ *LOS ANGELES TIMES*

★★★★★ *DAILY TELEGRAPH*

★★★★★ *BOSTON GLOBE*

★★★★★ *WALL STREET JOURNAL*

★★★★★ *PEOPLE*

THE MASTER – PRODÜKSİYON HAKKINDA

II. Dünya Savaşı ardından huzursuz bir Amerika ortaya çıkmıştı. Benzeri görülmemiş bir ulusal büyüme gerçekleşiyordu ama aynı zamanda ülkede aidiyetsizlik ve yavaş yavaş artan bir huzursuzluk hakimdi. Ve birbiriyle çelişen bu kavramların yarattığı arayış ve sorgu kültürü, etkisini 21 yüzyılda da devam ettirecekti. Savaşın akıl almaz karanlığından memleketlerine dönen genç erkekler, tüketim ve iyimserliğin hüküm sürdüğü yeni bir dünya yaratıyordu. Yine de birçoğu hayattan daha fazla şey bekliyor, önemli bir şeylerin özlemini çekiyor, modern dünyanın kaygılarını, şaşkınlıklarını ve vahşiliğini önleyecek bir şey arıyordu.

Paul Thomas Anderson'ın altıncı uzun metraj filmi THE MASTER, bu enerjik hikayeyi 1950'lerin ruhani arayış atmosferi içinde gözler önüne seriyor. Film, Joaquin Phoenix tarafından canlandırılan Freddie karakterinin değişen talihini konu alıyor. Havai bir deniz subayı olan Freddie günlük yaşama ayak uydurmakta zorlanıp, gidişatı belli olmayan hayat yolculuğunda The Cause isminde, yeni ortaya çıkan bir harekete denk gelir. The Cause'a gezgin ve aykırı bir tip olarak gelen Freddie, bir süre sonra hareketin anlı şanlı lideri Philip Seymour Hoffman'ın canlandırdığı Lancaster Dodd'un varisi olacaktır. Hatta, insani duygularda ustalaşmayı esas edinen The Cause hareketine rağmen, Freddie ve Dodd arasındaki dostluk, öfkeli ve kişisel bir çatışmaya dönüşecektir.

Son birkaç on yıldır neredeyse hiç kullanılmayan 65mm filmle çekilen THE MASTER; kendini bu projeye adamış bir oyuncu kadrosu ve ekiple hayata geçirildi. Film, görsel çekiciliğinin yanı sıra, daha iyi bir dünya vizyonu arayışında olan üç kişinin duyguları harekete geçiren portrelerini başarıyla yansıtıyor.

Hikaye

Birçok kez Akademi Ödülleri'ne aday gösterilen Paul Thomas Anderson, bugüne kadar çektiği tüm filmlerde hikayeleri duygusal, ailevi ve tarihi sınırlara dayandırmıştı. İlk filmi HARD EIGHT'te inatçı bir Las Vegas kumarbazının, talihsiz bir kişiyi kanatları altına alışını izlemiştik. Daha sonra çektiği BOOGIE NIGHTS filmi, porno film sektöründe çalışan ve bir arada alışılmadık bir aile gibi olmuş bir grup insan hakkındaydı. Kişisel krizlerin iç içe geçtiği hikayelerin, San Fernando Vadisi'nde büyülü bir gecede bağlandığı MAGNOLIA ve yalnız bir iş adamının aşk ve dehşeti yaşadığı şaşırtıcı tesadüflerin anlatıldığı ayartıcı romantik komedi PUNCH-DRUNK LOVE yönetmenin diğer filmleri. Son filmi THERE WILL BE BLOOD, 20. yüzyıl başında Kaliforniya'da petrol arayan ve bu arayış sırasında hem kendisinin, hem de kasabanın değişmesine sebep olan bir petrol arayıcısının epik hikayesini konu alıyordu.

THE MASTER filmiyle Anderson; II. Dünya Savaşı'nın yarattığı değişiklikte ortaya çıkan alternatif ruhani gruplar ve dinlerle ilgilenen yeni bir tür Amerikan ailesinin doğuşunu konu alıyor bu kez. 1950'lerin başında birçok insan, Doğu çileciliğinden Dianetik'e, kendilerini insanın içindeki potansiyele adayan, halk tabanlı topluluklar oluşturmuştu.

Anderson, kültürel değişiklikler ve ruhani maceraların olduğu bu dönemle ilgili "Dramatik ve insanı alıp götüren bir hikaye anlatmak için verimli bir zemindi" diyor. "Olayların başlangıcına inince, nasıl iyi niyetlerle yola çıkıldığını, bu insanların kendilerini ve çevrelerindeki dünyayı değiştirmek istemelerine sebep olan kıvılcımı görebiliyorsunuz. II. Dünya Savaşı sonrası, insanların geleceğe iyimserlikle baktığı fakat aynı zamanda arka planda yaşadıkları acı ve ölümlerle başa çıkmaya çalıştıkları bir dönem bu."

Ve devam ediyor: "Babam II. Dünya Savaşı'ndan döndükten sonra hayatının sonuna kadar huzursuz yaşadı. Ruhani bir hareket ya da yeni bir din her an doğabilir ama bunun için en iyi zaman savaştan hemen sonrasıdır derler. Onca ölüm ve felaketten sonra insanlar "nasıl olur?" ve "ölümden sonra ne var?" gibi iki önemli soruyla karşı karşıya kalır."

Bu "neden?" sorusu Freddie'nin ortaya çıkışını sağladı. Freddie, kendisi gibi denizci olan Lancaster Dodd'la tanıştığında, hayatta hiçbir amacı olmayan, giderek zehirli ve yıkıcı bir kayıtsızlığa sürüklenen biridir. Dodd ise, insanlığın en karanlık hayvani güdülerinin üstesinden geleceği bir cevaplar dizisi bulduğuna inanmaktadır. Freddie'nin merkezinde yer aldığı hikaye, giderek daha kişisel bir hal alacak ve gencin The Cause yolunda ilerleyişini, geri dönüşlerini ve duruşlarını takip edecektir. Bu yol asi ve sadık, umutlu ve yıkıcı, kararsız ve tutkulu bir yoldur; hayaller ve fantezilerle yayılarak anlatının gerçekliğini yavaş yavaş delmeye başlamaktadır.

BOOGIE NIGHTS'dan beri Paul Thomas Anderson'la her filminde çalışan yapımcı JoAnne Sellar, filmin gelişimine nasıl tanık olduğunu anlatıyor. "Paul, savaşın insan üzerindeki etkisi ve 1950 itibarıyla hayatta kendi yolunu bulmak için ülkelerine dönen insanların yaşadığı değişim fikriyle çok ilgileniyordu. Kayıp ruhların cevaplar aradığı ve aralarında Dianetik'in de bulunduğu yeni ruhani grupların ortaya çıkışı Paul'ü çok etkilemişti. Elbette Paul, kurmaca olmayan bir film yapma peşinde değildi, çünkü konuya o gözle bakmıyordu. The Cause hareketi fikrine araştırmaları sonucu karar vermiş olabilir ama hikaye ondan sonra tamamen farklı bir yöne saptı."

"Hikaye Freddie'nin masalı haline geldi" diye devam ediyor Sellar. "Bir bakıma Freddie, bir topluluğa karışıp o topluluğu değiştiren klasik bir yabancı. Sonunda ortaya çıkansa Freddie ve Master arasındaki bir tür trajik aşk hikayesi. Freddie kendinden çok daha önemli bir şeylerin parçası olmanın özlemini çekiyor ama kendini bu fikre teslim edemiyor. Diğer yandan Master Freddie'ye hiçbir zaman sahip olamadığı oğlu gözüyle bakıyor ama bu ilişkiyi yürütemiyor."

Anderson, Steinbeck'den L. Ron Hubbard'a o dönemden birçok tarihi okuma yaptığını söylüyor ve ilave ediyor, “kurmaca olmayan bir film ya da biyografi yapmıyorsanız, araştırma ve hayal gücü arasındaki ince çizgi giderek belirsizleşiyor.”

Gerçekten de senaryo ilerledikçe ve çeşitli süreçlerden geçtikçe hayal gücü baskın gelip, The Cause hareketi, kendi özgün varlığı içinde hayat bulup, güç odakları ve kan bağının ince dinamiklerine karşı savunmasız bir aile yaratıyor. Her bir sahnede ana karakterler, rekabet ve sevgi, ilham ve şaşkınlık arasında gidip gelen ikilemler yaşıyor.

“Filme şimdi baktığımda, Freddie ve Master'ı, birbirlerine sadık ve bağlantı kurmaya çalışan iki insan olarak görüyorum.” diyor Anderson çift hakkında. “Bence birbirlerindeki gücü görüp, bir diğerinin zayıflığını da gidermek için yardım etme hissiyle doluyorlar. Kendilerinden bir şey katarken çok farklı yollar izleyen iki cömert insan görüyorum.”

Senaryonun son hali ortaya çıkıp, set çalışmalarına geçildiğinde hikayede, bir dizi hararetli savaş sonrası rüyası belirir. Güvenilir bir aile arayışı, inanç, başarı ve yakınlık, daha önce hiç görülmemiş bir bakış açısından anlatılır. Anderson'ın kariyerinin başından itibaren her filminde yer alan yapımcı Daniel Lupi, konuyla ilgili şöyle diyor: “Senaryo birçok yönden BOOGIE NIGHTS'ı hatırlatıyordu, her ne kadar söz konusu film porno endüstrisinden bir kesit sunsa da, alışılmadık bir ailenin üyeleri arasındaki ilişkileri konu alıyordu. The Cause da karmaşık bir aile gibi.”

Yaratım süreci devam ederken destek yapımcı Megan Ellison'dan gelir. Annapurna Pictures'ın kurucusu, Anderson gibi kendine özgü vizyonları ortaya koyan yönetmenlerin filmleriyle sektörde söz sahibi olan Ellison hakkında Sellar, “Megan Ellison bir melek gibi belirip, “Bu projeye bayıldım, hadi yapalım” dedi. İşte o zaman bir şeyler olmaya başladı.” diyor.

Oyuncular

THE MASTER'ın dramatik yapısının merkezinde, II. Dünya Savaşı'ndan sonra Deniz Kuvvetleri'ndeki görevinden dönen, sorunlu ve kayıtsız bir ruh halindeki Freddie yer almaktadır. Geleceği için bir yön bulamayan amaçsız bir avaredir Freddie. Yine de fotoğrafçı olarak bir kariyer yapmaya çalışır, hiçbir işte tutunamaz, yaratıcı içki karışımları da bir işe yaramaz ve tüm bunların sonunda kaçak bindiği bir düğün teknesinde kaderin bir oyunu sonucu Lancaster Dodd'la tanışıp, kendini asla beklemediği bir çıraklıkta bulur. Freddie'nin Dodd'la olan arkadaşlığı ilerlerken Freddie; Dodd'un metotları için bir denek, çekici bir ikinci kişilik ve nihayetinde The Cause hareketindeki sağ kolu haline gelir.

GLADIATOR filmindeki hırslı İmparator Commodus ve efsanevi sanatçı Johnny Cash'i canlandırdığı WALK THE LINE filmleriyle Oscar'a aday gösterilen Joaquin Phoenix, Freddie'nin içindeki vahşi ve hayvani güdüleri ortaya çıkarır. Bu güdüler The Master'ı hem şaşırtır hem de cezbeder. Anderson, Phoenix'in kendini rolüne kaptırmasını ve üst seviyelere taşımasını ilgiyle izlediğini belirtiyor.

“Senaryo üzerine çalışırken, Freddie rolü için sürekli Joaquin aklıma geliyordu” diyor Anderson. “12 yıldır filmlerimde oynamasını teklif ediyordum ama hep bir bahane buluyordu. Bu kez evet dediği için müteşekkirim”.

Lancaster Dodd, The Cause hareketinin lideri ve hareketin yaratıcısı/düşünürü, ayan beyan çelişkileriyle Freddie'yi giderek zorlar. Her ne kadar karizması, bilgi birikimi ve kendine güveni olsa da, çekici ve cezbeden karakterinin altından fesatlığı, paranoyaları ve muhtaç olma hali ortaya çıkmaktadır. Tüm bu gölgede kalmış duyguları tek ve eşi bulunmaz bir karakter altında toplayan kişi ise, Paul Thomas Anderson'la daha önce BOOGIE NIGHTS ve MAGNOLIA filmlerinde çalışmış, CAPOTE filmiyle Oscar kazanan Philip Seymour Hoffman.

Hoffman hakkında Anderson şöyle diyor: "Phil'le sürekli farklı projelerde birlikte çalışma yollarını aradık. Senaryoyu oluştururken de birlikte çalıştık. Son halini almasında Phil'in büyük katkısı oldu."

JoAnne Sellar da ekliyor, "En başından itibaren The Master'ı Phil'in oynaması planlanmıştı. Paul senaryoyu yazarken katkısı büyük oldu".

Lancaster Dodd The Cause hareketinin görünen yüzü olurken, perde arkasında hareketin gelişiminde büyük rol oynayan, ağırbaşlı bir görüntü çizen fakat çelikten iradeye sahip eşi Peggy bulunur. Peggy'nin güçlü etkisini kurnazca ortaya seren kişiyse aktris Amy Adams. Bağımsız bir drama olan JUNEBUG, John Patrick Shanley'nin sinema uyarlaması DOUBT ve boksör Micky Ward'un cesur kız arkadaşını canlandırdığı THE FIGHTER filmleriyle üç kez Oscar'a aday gösterilen Amy Adams, bir kez daha 180 derece değişerek, daha önce canlandırmadığı türden bir rolle karşımıza çıkar.

Anderson bu konuda şöyle diyor: "Amy asla yanlış yapmaz. CATCH ME IF YOU CAN'den beri, ENCHANTED ve THE FIGHTER'a kadar hep böyle hissettim. Amy en yetenekli oyuncularımızdan biri. Phil de onunla defalarca çalıştı ve kendisinden çok memnun. Dolayısıyla bu kolay bir seçimdi. Tekrar söyleyeyim, projeye evet dediği için çok mutluyum".

"Amy, Peggy Dodd'u Lady Macbeth'i oynar gibi canlandırıyor" diyerek görüşünü belirten Sellar ekliyor, "Bu hikayedeki gerçek inanan o."

Görüntü

Her ne kadar THE MASTER tamamen kurmaca bir film olsa da yönetmen Paul Thomas Anderson, The Cause hareketinin dünyasını içsel ve coşkulu bir gerçeklikle resmeder. Dönemin orijinal detaylarını ve The Cause'un deniz ve karada oluşturulmuş hayali çevresini en güzel şekilde yansıtabilmek için özverili bir ekiple çalışır. Projelerinde defalarca ve defalarca beraber çalıştığı ekip üyeleri de artık bir aile gibidirler.

Zorlu ve tamamen sezgisel verilmiş bir karar, filmi oldukça bireysel bir gidişata sokar. Anderson filmi bulunması artık giderek zorlaşan 65mm peliküle çekmeye karar verir. En başından beri dönemin kendine has görüntüsünü perdeye yansıtmak isteyen Anderson, VERTIGO ve NORTH BY NORTHWEST gibi 50'lerin sinema klasiklerindeki canlı renkler ve dokulara kendini kaptırıp, bu doygun görselliği, artık kaşesi haline gelmiş yalın lirizmiyle harmanlamak ister. Kabaran denizden gölge ve ışıklara kadar karakterleri sarmalayan görüntüleri elde etmek ve hikayenin ana çerçevesini belirlemek için 65mm pelikül mükemmel bir seçim gibi görünür.

Bir zamanlar 65mm pelikül sinematik sürecinin zirvesinde yer alıyordu ama bugün kullanım alanı artık sadece IMAX ve daha büyük formatlara indirgenmiş durumda. Hollywood'un geniş ekran epik filmlerle en parlak çağını yaşadığı günlerde Todd-AO ve Panavision gibi şirketler, seyirciye en geniş açı çekimlerden, en yakın plan çekimlere kadar en parlak, en temiz görüntüyü 65mm peliküle çekilen filmlerin verdiğini söylüyordu. 60'lı yıllarda çekilen LAWRENCE OF ARABIA, WEST SIDE STORY, MUTINY ON THE BOUNTY, LORD JIM, MY FAIR

LADY and 2001: A SPACE ODDYSEY gibi klasik yapımlar, o tarifsiz canlılıkla söz konusu formatın gücünü ortaya koyuyordu.

Ama 1970'lere gelindiğinde 65mm pelikülün giderek artan maliyeti, hızlı bir düşüşe sebep oldu. 1980'lerde çekilen BRAINSTORM, TRON ve THE BLACK CAULDRON her ne kadar söz konusu formatın kullanımında küçük bir hareketlenme yarattıysa da bu hareketlenmenin ömrü kısa oldu. Yakın zamanda tamamı 65mm peliküle çekilen filmler, Kenneth Branagh'ın 1996 tarihli çalışması HAMLET ve Ron Fricke'nin yönettiği diyalogsuz BARAKA ve SAMSARA filmleri oldu. (Christopher Nolan'ın yönettiği INCEPTION ve THE DARK KNIGHT ve Terence Malick'in yönetmenliğini yaptığı THE NEW WORLD filmlerinde 65mm peliküle çekilmiş sahneler ve özel efekt sekansları vardı fakat esas olarak 35mm peliküle çekilmişlerdi.)

Anderson bu fikrin araştırma sırasında ortaya çıktığını ama THE MASTER'ın hikaye anlatımına uygun olacağına karar verdiği andan itibaren peliküle bir bağlılığı olduğunu belirtiyor. “Fikir aslında; 50'lerin Vista Vision Kameralarını araştırıp, o benzersiz görüntülerin nasıl ortaya çıktığını anlamaya çalışırken Panavision'ın lens teknisyeni Dan Sasaki'den çıktı” diye açıklıyor.

Ve devam ediyor: “65mm Stüdyo Kamerasıyla çekimlere başladığımızda doğru yolda olduğumuza kanaat getirdik. Harika, güçlü görüntüler alıyorduk ama bu çözünürlükten öte bir şeydi ve hem hikayeye, hem de karakterlere uyuyordu. Ortam ve objeler yapmacıklığa kaçmadan ve belirli bir tarzda yeniden yaratılmadan da antika hissi veriyordu. Bunu başka bir şekilde ifade etmem çok zor ama doğru yoldaydık.”

JoAnne Sellar da aynı duyguları paylaşıyordu. “Bu kadar yoğun bir görsel doku, böyle bir filme çok uyuyordu” diyor. “Ama aynı zamanda bu bir öğrenme süreciydi, çünkü 65mm pelikülle çalışma esasına dayanan bilgilerin birçoğu artık kaybolmuştu. Birçok zorlukla karşı karşıyaydık. Sadece üç tane Panavision kamera bulabilmiştik, dolayısıyla biri bozulduğunda büyük sıkıntı yaşanıyordu ve laboratuvar süreci de oldukça karmaşıktı.”

Daniel Lupi ekliyor: “Panavision normalde hiç yapmayacağı bir şey yaptı ve onlarca yıldır kullanılmayan kameraları bize verdi. Çoğu zaman kameralarla ilgili teknik sorunları halletmek için Panavision'dan biri yanımızda bulunuyordu.”

Çekimler boyunca Anderson, günlük çekilen görüntüleri 65mm'lik bir projeksiyon makinesinde seyrederdi. “Galiba Anderson'ın yaratım sürecini körükleyen bir şeydi bu,

günlük çekimleri seyredip, vizyonunu buna göre oluşturur" diyor Lupi ve ekliyor: "Anderson'ın oldukça organik bir süreci var."

Film yapımcıları, bazı seyircilerin filmi 65mm pelikülde görme şansı yakalamalarından dolayı hoşnut. "İdeal bir dünyada seyirci 70mm filmden zevk alabilir. Hâlâ 70mm film oynatan sinema salonları var neyse ki. Umarım ayakta kalmaya devam ederler" diyor Anderson.

Tasarım

THE MASTER filminde Freddie'nin yolculuğu ilerledikçe; hikaye zamanda geriye gidip, Freddie'nin gençlik yıllarının işçi sınıfı Massachusetts'inden, kıdemli askerlerle dolu Guam sahillerine, oradan San Francisco'daki bir düğün yatına ve The Cause hareketinin geleneksel bir Pennsylvania evindeki ilk dönem merkezine taşır. Her bir görüntü, Freddie'nin, Lancaster ve Peggy Dodd'la olan değişken ilişkisine eklemeler yapar.

Her zamanki çalışma tarzıyla Anderson, topladığı görüntüler üzerinden filmin tasarımı için çok önceden çalışmaya başlar. "Paul zaman ve mekan kavramını doğru düzgün oturtabilmek için sürekli eski fotoğraflara bakıyordu" diyor Daniel Lupi. "En sonunda filmin çoğu sahnesini Kaliforniya'da Bay Area ve Güney Kaliforniya çöllerinde çektik, bir de hikayenin sonundaki kumsal sahneleri için Hawaii'ye gittik."

Ardından Anderson yapım tasarımcısı Jake Fisk ve David Crank'la görüşmelere başlar. Anderson'la sık sık çalışan Fisk, THERE WILL BE BLOOD filmindeki çalışmasıyla Akademi Ödülleri'ne aday gösterilmişti. İş ortağı David Crank da bu filmde sanat tasarımına katkıda bulunmuştu. Fisk çekimler başlamadan 18 ay önce senaryo taslağını okumuş ve fikirlerin kafasında oturmasını sağlamıştı.

"Paul'ün hikaye konusundaki coşkusu beni de heyecanlandırmıştı" diyor Fisk. "Benim için tutku, yaratım sürecindeki en önemli ögedir."

Fisk, Anderson'la beraber çekimlerden bir yıl önce çeşitli mekanlara bakmaya başlar. “Paul'le beraber mekan bakmak oldukça yaratıcı bir eylemdi.” diyor Fisk. “Bir bulmacanın parçalarını çözmeye benziyordu, her bir parça diğeriyle ilintiliydi. Film oluşmaya başlayana kadar, tüm seçeneklerimizi öğrenmeden asla bir fikre saplanıp kalmadım. Paul hikaye içinde oldukça gerçek ve farklı karakterler yarattığı için, yazımına ve sergilenen oyunculuğa denk düşecek bir ortam hazırlamamız için itici bir güç oldu bu.”

Fisk'in amacı, Freddie'nin dünyasını organik ve yaşanır kılmaktı. “THE MASTER gibi doğal bir filmin tasarımında yaşanabilecek zorluğun, ortamı hiçbir şekilde tasarlanmamış gibi göstermek olduğuna inanıyorum. Seyirciyi, ilişkilerin dinamiğini takip ederken filmden uzaklaştıracak her türlü gereksiz parçayı yok etmek gerekir.” diyor. “Bununla birlikte, 1940'ların mağazası gibi birtakım mekanları yaratırken gerçekten çok eğlendim.” (Ekip Los Angeles şehir merkezinde boş bir sigorta binasının içinde mağazayı baştan yaratmıştı.)

Filmde yer alan birçok tekne sahnesi -Freddie ve Master geçmişlerindeki denizcilik paydasında buluşmuşlardı- ekibi San Francisco'nun Kuzeydoğusundaki Vallejo kentine ve yakınlarındaki bir yarımadaya, kendi kayıtlı denizcilik tarihi olan Mare Adası'na götürür.

Freddie'nin kaçak yolcu olarak bindiği Lancaster Dodd'un teknesi için, Franklin Delano Roosevelt'in 1936-1945 yılları arasında Başkanlık Yatı olarak kullandığı USS Potomac kullanıldı. Yat daha sonra Elvis Presley tarafından satın alınıp, hayır kurumuna bağışlanmış, ardından uyuşturucu ticaretinde kullanılan tekne batırılmış ve sonunda Birleşik Devletler Deniz Kuvvetleri tarafından tekrar su yüzüne çıkarılmıştı. Bugün Oakland'da, Jack London Meydanı'nda sergilenmektedir.

“Tamamen metal bir gemiydi, çünkü Roosevelt teknede bir yangın çıkmasından çok korkuyordu.” diyor Fisk. “Ana salonu defalarca yeniden dekore ettik, böylece teknede birçok oda varmış havası verdik. Ardından iç mekanın bir kısmını, Joaquin'le Philip'in ilk tanıştığı sahneler için Los Angeles stüdyolarında tekrar inşa ettik.”

Devam ediyor: “Bir numaralı endişemiz, stüdyo setinde çekilen sahnelerin San Francisco'da demirli gerçek gemide çektiklerimizle örtüşmesi ve Paul'e kamerasıyla çalışacağı yeterli alanı sağlamaktı. Stüdyo seti konusunda riske girip girmemeyi tartıştık, böylece set bağımsız bir şekilde salınacak ve denizdeki gerçek gemiye benzer bir hareket yakalayacaktık. Ama sonuçta inşa ettiğimiz setin orijinal gemiyle benzeşmesinin çok kolay olduğunu keşfettik. Ve sahnelerin gücü yapmayı düşündüğümüz her tür efekte üstün geldi.”

Fisk ve Crank aradıkları Philadelphia evini Vallejo'da bulur. Her ne kadar Freddie için evin anlamı, çatışan duyguların bir araya geldiği bir barut fıçısı olsa da, nihayetinde The Cause hareketine katıldığı yuvası olacaktır. Fisk içinde görünmeyen dramların yaşandığı geleneksel bir ev aramaktadır.

“Her gün gördüğümüz bir sürü evin kapalı kapıları ardında neler yaşandığını bilmemek hoşuma gidiyor.” diyor. “Mare Adası'nda Deniz Kuvvetleri Amiralleri için yaptırılmış ve Doğu Yakası tarzında inşa edilmiş bir ev bulduk. Amacımıza çok uygundu. Biraz boya ve dekorasyonla evi Philadelphia evlerine dönüştürmeyi başardık. Bu oldukça normal, geleneksel ev, The Master'ın yeni ve deneysel fikirleriyle mükemmel bir kontrast oluşturuyordu.”

The Cause hareketinin ilk merkezini düşünürken, Fisk'in kafasında hareketin özünde yatan ilham kaynağı vardır. “İnsanların yaşamları boyunca anlam ve cevap arayışında olduklarının farkındayım.” diyor. “İşin özünü anlayabilmek için, küçük dini gruplar tarafından işgal edilmiş birçok bina gezdik. Ve hikayemizdeki merkezle ne kadar çok ortak yönleri olduğuna şaşırmadan edemedim.”

Diğer ana mekanlar arasında Freddie'nin The Master'dan bir çağrı aldığı sinema salonu vardır. Çekimler Los Angeles Sineması'nda yapılır. Los Angeles'ın merkezinde bulunan sinema kompleksi 1930'ların sonundan beri başka bir çağın ihtişamını ayakta tutmaktadır. “Bu da bulduğumuz haliyle işimize yarayan çok güzel bir mekandı” diyor Fisk.

Anderson'la daha önce defalarca kez çalışan Fisk, aralarındaki ilişkiyi üç temel esasa dayandırıyor. “Eğlence, sıkı çalışma ve karşılıklı güven”. Bu esaslar kostüm tasarımcısı Mark Bridges için de geçerliydi, o da tüm Paul Thomas Anderson filmlerinde çalışmıştı ve bu yapımda yer alıyordu. Gerçi her bir film diğerinden 180 derece farklı olsa da, -Bridges disko kıyafetlerinden 20. yüzyıl başı kaba pamuklu kumaşlara bir geçiş yapmıştı- THE MASTER filmi kostüm tasarımcısının ilgisini çekmiştir.

“Çok heyecanlandım çünkü Paul, II. Dünya Savaşı'ndan sonra dünyanın gidişatı hakkında kafa yoran halk tabanlı hareketler sayesinde değişen düşünce anlayışını yansıtmak istiyordu.” diyor. “Bu, sinemada daha önce kimsenin ilgilenmediği bir konu.”

Filmin 1950 yılında geçiyor olması, yeni bir on yıllık sürecin başında moda ve kültürde yaşanan köklü değişim Bridges için özellikle ilgi uyandırıcıdır. “Her şeyin değişip, dönüştüğü geçiş dönemlerini canlandırmayı çok seviyorum” diyor kostüm tasarımcısı. “1950 yılı birçok değişimin tam merkezinde bulunuyordu. Dolayısıyla hâlâ 40'ların başından beri kullanılan tarzlar, omuzlarda vatka izleri vardı ama moda 50'lerin kapısını çalıyordu. Genel olarak kolay ulaşılabilir ve orijinal, aynı zamanda da hafif ve sade bir görünüm olmasını istedik.”

Bridge, Anderson'ın araştırmalarından yararlanırken bir yandan kendi araştırmalarını da yapar ve her karakter için ayrı kıyafetler tasarlamaya başlar. Philip Seymour Hoffman için yarattığı kilit kıyafetlerden biri, Lancaster Dodd'un Freddie'yle ilk tanıştığı sırada giydiği zarif bir yeşil takım elbisedir. “Bir yazar gibi görünmesini istiyorduk” diye açıklıyor bu durumu Bridges. “Yeşil takım elbise Phil'in renklerine uyuyordu ama aynı zamanda adamda farklı bir şeyler olduğunu da gösteriyordu. Biraz iş adamı havası verse de, genç bir eşi var ve Lancaster Dodd'da insanı rahatsız eden bir şeyler var. Tüm bu fikirler, nasıl giyineceğine karar vermem konusunda çok önemliydi.”

Bridge'in favori takımlarından biri de Dodd'un parlak kırmızı pijamalarıdır. “Bu pijamalarda son derece yoğun bir şey vardı. Dodd Şeytan olabilirdi, Mesih olabilirdi ve ne olursa olsun, Freddie'yle konuştuğu o sahne çok duygusaldı” diyor.

Askeriyenin konformizminden gelip, aylaklığa düşen Freddie'ninse farklı bir hassaslığı vardır. Bir mağaza için fotoğrafçılık yaptığı ilk işinde onu daha tarz sahibi kıyafetler içinde görürüz ama aslında durumdan rahatsızdır. “1943 yılında yapılmış çok tuhaf spor paltolar

bulduk.” diyerek konuyu biraz daha açıyor Bridges. “Devasa omuzları vardı ve artık eşine rastlanmayan bir kalınlıkta dokunmuşlardı. An itibarıyla bu paltolar Freddie karakteri için mükemmel bir seçim oldu çünkü o kıyafetler içinde nasıl bunaldığını ve bir an önce üzerinden çıkarmaya ihtiyaç duyduğunu hissedebiliyordunuz.”

Kaçak yolcu olarak Lancaster Dodd'la tanıştığında Freddie bu karakterden sıyrılmıştı. “Freddie The Cause hareketine ilk katıldığında bir berduş gibi hissetmesini istedik ve büyük olasılıkla sadece hareketin diğer üyelerinin topladıkları kıyafetleri giyecekti.” diye devam ediyor Bridges. “Ama The Cause hareketinde yükseldikçe kıyafetleri daha zarif olmaya başladı.”

Bridges'in en dikkat çekici keşiflerinden biri, Peggy Dodd'u canlandıran Amy Adams için bulduğu, 1940'lardan kalma bir hamile elbisesidir. Elbise dikkatleri bedenden çekip, kadının yüzüne odaklar. “Tam da Peggy'ye uygun birtakım kıyafetler bulduk ve Amy de bunları çok güzel taşıdı üstünde. Çok kafa dengi biriydi ve çok uyumlu davranıyordu.” diyor. “THE FIGHTER'da beraber çalıştıktan sonra ikimiz için de gerçek bir değişim oldu bu.”

Ana karakterlerin yanı sıra, Bridges Freddie'nin dolaştığı, Deniz Kuvvetleri'nden 5. Cadde'ye, çiftliklerden çöl ve İngiliz publarına, türlü çeşitli ortamlardaki kostümlerle de uğraşmaktan hoşnut kalır. “Bir sürü farklı kıyafet vardı” diye durumu özetliyor, “ve her bir kişi ve mekanın kendine has bir karakteri var. Ama Paul öyle kapsamlı bir araştırma yapmış ki, sürekli bir iş birliği içinde olduk. Sürekli birtakım fikir ve önerilerle gelip gittim. O da aralarından ilgisini çekenleri seçti.”

THE MASTER'ın ana çekimleri tamamlandığında, Anderson kendine has ritm ve hız duygusunu oluşturabilmek için montajcı Leslie Jones ve Peter McNulty'yle çalışmaya başlar. İlk montajı McNulty yapar, ardından Anderson'ın PUNCH-DRUNK LOVE filmiyle ACE ödülü kazanan Leslie Jones ekibe dahil olur. Jones eldeki görüntüden memnun kalmıştır.

“Peter filmin ilk montajını çok güzel yapmış. Freddie ve Master'ın karakter tanımlamaları ve ilişkilerindeki derinlik beni oldukça etkiledi. Bu iki adam arasındaki aşk hikayesinin nasıl da filmin odak noktası haline geldiğine şaşırdım.” diyor.

Jones daha sonraki altı ayı Anderson'la yakın temas halinde son anlatımı tamamlayarak geçirir. “Montajda uğraştığımız asıl şey, Freddie ve Master'ın ilişkisine odaklanmak ve Master'ın öğretilerini, Freddie'nin hayat tecrübesindeki -ki edindiği tecrübe sürekli bir

şeylerden kaçmaktı- mücadelelerle bağlamak oldu.” diye açıklıyor bu durumu Jones. “En sonunda Freddie'nin tecrübelerine ne kadar odaklanırsak, bir efendiye olan ihtiyaç ve bağlılığının o kadar arttığını fark ettik. Ve belli bir noktada karakterlerin birer birey olarak var oluşları değil, bu iki adamın birbirleriyle olan bağı ortaya çıktı.”

Her ne kadar 65mm pelikül kullanımının montaja bir etkisi olmasa da, gösterim kopyalarının hazırlanması sırasında birtakım zorluklar ortaya çıkar. Jones bu durumu şöyle açıklıyor: “Çekimleri izlerken her iki format arasında da ayrım gözetmedim. 65mm formatı temel alarak montaj yapmayı da düşünmedik. Her şey tamamlandıktan sonra Fotokem'de gösterim kopyaları üzerinde çalışmaya başladığımızda darbeyi hissettik. Hem 70mm, hem de 35mm için farklı kopyalar hazırlamak zorundaydık, bu da iki farklı film üzerinde çalışıyormuşuz etkisi yaratıyordu. Ve Paul son rötuşlara önem verdiği için, negatifleri kesip, zamanlamaları kimyasal yollarla gerçekleştiriyorduk, dolayısıyla oldukça zamanımızı aldı.”

Buna rağmen JoAnne Sellar son olarak şunları söylüyor: “65mm pelikül kullanımının tüm zorluklarına rağmen Paul için bu harcanan zamana değdi. Gerçek filmin güzelliğini korumaya yönelik bir girişimdi bu.”

Müzik

Bu arada, Radiohead grubu gitaristi ve besteci Jonny Greenwood filmin müziklerini bitirmek üzeredir. Greewood'un bestelediği THERE WILL BE BLOOD filmi ana teması övgülerle karşılanmıştır. Anderson'ın cesur görüntüleri ve Greenwood'un yarattığı akortsuz ahenkle oluşan kontrpuan sinerji, THE MASTER filminde yeni ve farklı şekillerde ortaya çıkar.

Greenwood hikayeden anında etkilenmiştir. “Dönemin iyimserliği, filmin karizmatik karakteri, “hastalar”ı iyileştirecek yeni metotların ortaya çıkışı ve bu metodun hevesli takipçilerinden çok etkilendim” der besteci. “Tüm bu orta sınıf Amerikalıların yeni ve garip bir şeyin başlangıcında yer almaları hoş bir şey. Ve tüm bunların ortasında da Freddie, elleri arka cebinde, olan biteni anlamaya çalışıyor.”

Greenwood ve Anderson bir fikir vermesi için Otto Leuning'in müziği hakkında konuşur. Leuning 1950'lerde elektronik müziğin temellerini atan bir müzisyendir, manyetik bant ve mikrofonların yardımıyla daha önce hiç duyulmamış sesler yaratmıştır. “Bazı filmlerin

müziğinde benzer bir teknoloji kullanılıyor” diyen Greenwood, “bant hızı ve yönleriyle, garip mikrofon teknikleriyle farklı sesler yaratılıyor” diye ekliyor.

Greenwood ayrıca 50'lerin caz ve klasik müziğinden de esinlenir. “Dönemin piyanosuz trio çalışmalarına benziyor, yine de dönemin klasik bestecileri tarafından daha çok kullanılan bir tarz barındırıyor özünde” diyor besteci.

Projenin başından sonuna kadar beraber çalışan Greenwood ve Anderson, kendi özgün çalışmalarını yaratırken bir yandan fikirlerini birbirleriyle paylaşır. “Jonny benim öyle veya böyle, bir şekilde ilgilendiğim temel fikirleri öne sürüyor, ardından o fikir üzerinden ilerliyoruz. Bir nevi, filmdeki “duvara dokunma” sahnesi gibi. Galiba ben Master, o da Freddie.” diyor Anderson ve ekliyor, “Ama sonra anladım ki, ben Freddie'yim, o Master ve birden bire bu şahane müziği benim çekip çevirmem gerekiyor.”

Greenwood için en önemli şey, Anderson'ın bakış açısına hayat vermektir. “Paul'ün dikkatimi çektiği şeylerden biri, Freddie karakterinin ne kadar şiddet yanlısı ve içki sorunu da olsa, oldukça sevilen biri olduğuydu. Bana gönderdiği bir notta “Freddie'nin sevimliliğini unutma” diyordu.” diyor Greenwood. “Paul müziğe çok katkı verdi, nelerin işe yarayabileceği konusunda bir sürü fikri vardı ve bu fikirleri müzikal açıdan betimlemiyordu. Özgürce düşünmemde çok yardımı olduğunu söyleyebilirim.”

Film hakkındaki tecrübelerini toparlayacak olursak, Greenwood konuyu şöyle özetliyor: “Paul'le çalıştığınızda, olasılıklar üzerine heyecanlanıp, heveslenip, daha da acıkıyorsunuz. Bu durum, neşeli ve aynı zamanda takıntılı bir çalışmanın garip bir bileşimi.”

THE MASTER – OYUNCULAR

2012 yılında Akademi Ödüllü **Joaquin Phoenix'in (Freddie)** üç filmi gösterime girecek. THE MASTER'ın yanı sıra, Marion Cotillard ve Jeremy Renner'la beraber James Gray'in filminde rol alacak olan aktör, Spike Jonze'un son filminin çekimlerini henüz tamamladı. Rooney Mara ile başrolleri paylaşan Phoenix bu filmde bilgisayardaki sese aşık olan bir karakteri canlandırıyor.

Joaquin Phoenix Porto Riko'da doğdu ve 8 yaşında oyunculuk kariyerine başladı. Küçük yaşlardan itibaren "Hill Street Blues", "The Fall Guy" ve "Murder, She Wrote" gibi birçok televizyon dizisinde rol aldı. 1986'da kısa bir süre yayınlanan CBS dizisi "Morningstar/Eveningstar"da kalıcı bir role sahip olan Phoenix, aynı yıl ilk uzun metraj filmi SPACECAMP'de oynadı. Bir sonraki yıl, kız kardeşi Summer ve Carole King'le beraber RUSSKIES filminde rol aldı. İki yıl sonra yönetmen Ron Howard, genç oyuncuyu Diane West'in oğlunu canlandıracağı popüler aile komedisi PARENTHOOD'da oynattı. Kariyeri yedi yıllık bir duraklamaya giren genç aktör 1996'da başrolünü Nicole Kidman'la paylaştığı Gus Van Sant filmi TO DIE FOR'daki şaşırtıcı performansıyla eleştirmenlerden geçer not aldı. New York Times film eleştirmeni Janet Maslin, genç yeteneği "beklenen aktör" olarak tanımladı. Phoenix 1997'de Liv Tyler, Billy Crudup ve Jennifer Connelly'yle birlikte

INVENTING THE ABBOTS filminde oynadı. Aynı yıl bir Oliver Stone filmi olan U-TURN'de bu kez Claire Danes, Sean Penn ve Jennifer Lopez'le beraberdi.

1998'de iki farklı rolde Vince Vaughn'la başrolleri paylaştı. RETURN TO PARADISE filminde Malezya'da arkadaşı Vaughn'un uyuşturucusuyla yakalanıp, hapse atılan bir Amerikalıyı canlandıran Phoenix, CLAY PIGEONS isimli kara komedide Vaughn'un canlandırdığı yumuşak sesli seri katilin saf arkadaşı olarak rol aldı.

Yıldız olma yolunda ilerleyen Phoenix'in bir sonraki rolü, Joel Schumacher'ın karanlık gerilim filmi 8MM'de, dedektif Nicolas Cage'e bir cinayet filmini bulmasına yardım eden açıkgöz porno kitap satıcısıydı.

Üç ayrı filmde rol aldığı 2000 yılı Phoenix için sembol bir yıl oldu. Akademi Ödülleri'ne ilk kez aday gösterildiği Ridley Scott filmi GLADIATOR'da, Russel Crowe'un karşısında İmparator Commodus canlandırdı. Akademi Ödülü'nün yanı sıra, Golden Globe ve British Academy (BAFTA) Ödülleri'ne de aday gösterilen Phoenix, National Board Review ve The Broadcast Films Critics Association tarafından En İyi Yardımcı Oyuncu ödülüyle ödüllendirildi.

Philip Kaufman'ın Oscar adayı filmi QUILLS'de Kate Winslet ve Geoffrey Rush'la perdeyi paylaştı. Douglas McGrath'ın tiyatro oyunundan uyarlanan film, Marquis de Sade'ı konu alıyordu. Aktör filmdeki rolüyle The Broadcast Films Critics Association tarafından En İyi Yardımcı Oyuncu ödülünü kazandı. Aynı yıl, Mark Wahlberg, James Caan, Faye Dunaway, Ellen Burstyn ve Charlize Theron'la beraber James Gray'in THE YARDS filminde rol aldı.

Phoenix, yoğun kariyerine Mel Gibson'ın kardeşini canlandırdığı, M. Night Shyamalan'ın gişe filmi SIGNS'la devam etti. Film dünya çapında yarım milyar dolar hasılat yaptı. İki yıl sonra yine bir Shyamalan filmi olan gotik gerilim THE VILLAGE'da rol aldı. Phoenix bu filmde, kendilerini dünyadan soyutlamış bir 19. yüzyıl köyünde yaşayan ve dünyayı keşfetme arzusu, çevre ormanlarda yaşayan gizemli yaratıklarla yapılmış anlaşmayı tehdit eden bir genci canlandırıyordu.

Disney yapımı BROTHER BEAR'da Kenai karakterini seslendirdikten sonra, romantik drama IT'S ALL ABOUT LOVE'da aktris Danes ile tekrar bir araya geldi. Film iki sevgilinin kozmik felaketin eşiğindeki yakın gelecekte ilişkilerini kurtarmaya çalışmalarını konu alıyordu. Aynı zamanda kara komedi BUFFALO SOLDIERS'da Ed Harris'le beraber rol alan aktör, bu

filmde Berlin'de bir üste görev yapan, kurnaz ve zeki bir Amerikan askerini canlandırıyordu. Ve bir itfaiyeci dramı olan LADDER 49'da başrol oynadı. Filmde John Travolta'yla beraber oynayan Phoenix, alevler arasında kalıp, kurtarılmayı beklediği sırada hayatı, aşkları ve kariyerini düşünen bir itfaiyeciyi canlandırıyordu. 2004'te Terry George'un filmi HOTEL RWANDA'da korkunç Tutsi soykırımına tanık olan, alaycı bir gazeteciyi canlandırarak kendisinden övgüyle bahsettirdi.

2006'da Joaquin Phoenix, James Mangold'un ilgi çekici biyografik filmi WALK THE LINE'da, Oscar ödüllü aktris Reese Witherspoon'la beraber oynayarak, efsanevi şarkıcı-besteci Johnny Cash'i canlandırdı. Bu performansıyla ikinci kez Oscar'a aday gösterilen aktör (En İyi Aktör dalında), En İyi Müzikal Aktörü dalında Altın Küre kazandı, aynı zamanda BAFTA, SAG, BFCA ve Chicago Film Eleştirmenleri Ödülleri'ne aday gösterildi.

Ekim 2007'de, Mark Wahlberg ve yönetmen James Gray'le bir Focus Features filmi olan WE OWN THE NIGHT'da tekrar bir araya gelen Phoenix, ardından yönetmen Terry George'un filmi RESERVATION ROAD'da Jennifer Connelly'yle başrolleri paylaştı. Yönetmen James Gray'le TWO LOVERS filminde tekrar bir araya gelen Phoenix bu sefer başrolleri Gwyneth Paltrow ve Isabella Rossellini'yle paylaşıyordu.

27 Ekim 2008'de Phoenix, rap müzik çalışmalarına ağırlık vermek için film kariyerini bıraktığını açıkladı fakat bu açıklamanın, kayınbiraderi aktör Casey Affleck'in yönetmenlik denemesi I'M STILL HERE filmindeki rolünün bir parçası olduğu anlaşıldı. Film Venedik Film Festivali'ndeki galasından sonra, 2010 Toronto Uluslararası Film Festivali'nde gösterildi ve 2010 yaz sezonunda Magnolia Pictures tarafından gösterime sokuldu.

Bir sosyal aktivist olarak Phoenix, birçok yardım kurumuna destek vermektedir. Bunların arasında Uluslararası Af Örgütü, The Art of Elysium, HEART, The Peace Alliance (Birleşik Devletler Barış Bakanlığı kurulması için çalışan bir organizasyon) bulunmaktadır. Phoenix ayrıca The Lunchbox Fund'ın yönetim kurulunda yer almaktadır. Aktör mezbahalarda, evcil hayvan çiftliklerinde, tekstil endüstrilerinde ve tıbbi araştırmalarda hayvanlara yapılan eziyeti araştıran EARTHLINGS FOR NATION EARTH isimli belgeseli seslendirdi. 2005'de EARTHLINGS'deki çalışması ve katkılarından dolayı San Diego Film Festivali'nde "Humanitarian Award"a layık görüldü. 2005'de ayrıca I'M STILL HERE: REAL DIARIES OF YOUNG PEOPLE WHO LIVED DURING THE HOLOCAUST isimli belgeseli seslendirdi.

Phoenix ayrıca Ringside, She Wants Revenge, People in Planes, Arckid, Albert Hammond, Jr and the Silverspun Pickups grupları için müzik videoları çekti.

Philip Seymour Hoffman (Lancaster Dodd) bu filmden sonra A LATE QUARTET filminde Christopher Walken ve Catherine Keener'la beyazperdeyi paylaşacak. Hoffman bundan önce George Clooney tarafından yönetilen THE IDES OF MARCH ve Bennet Miller tarafından çekilen MONEYBALL filminde Brad Pitt'le oynamıştı. Hoffman ilk yönetmenlik denemesini, yapımcılığını Cooper's Town Productions'ın yaptığı JACK GOES BOATING filmiyle yapmıştı. Film aynı isimli tiyatro oyunundan uyarlanmıştı. Diğer filmleri arasında PIRATE RADIO, SYNECDOCHE, NY,

DOUBT, THE SAVAGES, CHARLIE WILSON'S WAR ve BEFORE THE DEVIL KNOWS YOU'RE DEAD filmlerini sayabiliriz. Hoffman, Bennet Miller'ın yönettiği ve yapımcılığını kendi yapım şirketi Cooper's Town Productions'ın üstlendiği CAPOTE filmindeki rolüyle Akademi Ödülleri'ne layık görüldü.

Bir aktör olarak tiyatro kariyerinde; kısa bir süre sahnelenen, Peter Sellars tarafından uyarlanıp, yönetilen "Othello", bir LAByrinth yapımı olan "Jack Goes Boating", "Long Day's Journey Into Night", "The Seagull", "True West", "Defying Gravity", "The Merchant of Venice" "Shopping and F*cking" ve "The Author's Voice" isimli oyunlar bulunmaktadır.

Hoffman ayrıca "The Last Days of Judas Iscariot", "Our Lady of 121st Street", "Jesus Hopped the 'A' Train", "In Arabia We'd All Be Kings" ve "The Little Flower of East Orange" isimli oyunları yönetti. Oyunların hepsi Stephen Adly Guirgis tarafından yazıldı ve yapımcılığını LAByrinth üstlendi. Bunların yanı sıra, MCC Theater'da Rebecca Gilman'ın "The Glory of Living" oyununun yönetmenliğini yaptı. Andrew Upton'ın "Riflemind" oyununu yönetmek için Avustralya'ya gitti. Oyun ünlü Sydney Theater Company tarafından sahnelendi, Hoffman daha sonra bu oyunu Londra'da da sahneye koydu. Ayrıca Chicago'daki Goodman Theater'da, Brett C. Leonard'ın "The Long Red Road"unu sahneleyen Hoffman, "True West" oyununu yönetmek için Sydney Theater Company'ye geri döndü.

Üç kez Akademi Ödülleri'ne aday gösterilen **Amy Adams (Peggy Dodd)**, canlandırdığı her bir rolle çalışmalarından övgüyle söz ettiren bir aktris. Adams yakında Robert Lorenz'in TROUBLE WITH THE CURVE filminde Clint Eastwood'la beraber oynayacak. Merkezinde beysbol sporunun olduğu bir dram olan film, yaşlı bir yetenek avcısının (Eastwood) yeni yetenekler bulmak için çıktığı yolculuğu ve terfi arefesindeki başarılı avukat kızıyla (Adams) olan ilişkisini kurtarmaya çalışmasını anlatıyor. Film 28 Eylül 2012'de Warner Bros tarafından gösterime sokulacak.

Adams bu yılın sonunda, Cannes Film Festivali'nde prömiyeri yapılan, yönetmen Walter Salle'ın uyarlaması, Jack Kerouac'ın beat kuşağı romanı ON THE ROAD filminde kısa bir rolde görünecek. Adams bu filmde Sam Riley, Garrett Hedlund, Kristen Stewart, Kristen Dunst ve Viggo Mortensen'le beraber rol alacak.

2013'de Adams, Zack Synder'ın Warner Bros için yaptığı Superman filmi MAN OF STEEL'de, Lois Lane'i canlandıracak. Henry Cavill'in Süpermen'i canlandıracağı filmde, Diane Lane, Kevin Costner ve Michael Shannon da rol alıyor. Film 14 Haziran 2013'de gösterime girecek.

Adams bu yaz Delacorte Tiyatrosu'nda, Shakespeare in the Park kapsamında "Into the Woods" oyununda Fırıncının Karısı'nı canlandıracak. Aktris en son Spike Jonze'un henüz isimlendirilmemiş projesinde yer almıştı.

Adams, Maven Pictures'dan Trudie Styler ve Celine Rattray'le bir araya gelerek OBJECT OF BEAUTY'nin yapımcılığını üstlenmişti. Adams aynı zamanda filmde de rol alacak. Steve Martin'in romanından uyarlanan film, genç bir girişimcinin, galeri asistanlığından galeri sahibi olma yolunda ilerleyişini konu alıyor.

Adams en son olarak bir Disney yapımı olan THE MUPPETS'da yer aldı. Jason Segal'le başrolleri paylaştığı filmde "Mary" isminde bir karakteri canlandıran Adams, erkek arkadaşıyla birlikte Muppet Tiyatrosu'nun yıkımını engellemeye çalışan Kermit'e yardım ederek, diğer Muppetları bir araya getirmeye çalışıyordu.

Bu filmden önce Adams, David O. Russel'ın THE FIGHTER filminde Mark Wahlberg ve Christian Bale'le başrolleri paylaşmıştı. Adams bu filmde, boksör "İrlandalı" Micky Ward'un (Wahlberg) sevgilisi, Massachusettsli sert ve cesur barmaid "Charlene" karakterini canlandırmıştı. Film Ward ve antrenör-kardeşi Dick Eklund'in (Bale) hikayesini konu alıyor. İkilinin Massachusetts'deki ilk günleri, Eklund'un uyuşturucudan kurtulmak için verdiği mücadele ve Ward'un en sonunda Londra'da Dünya Şampiyonu olmasının anlatıldığı film Adams'a Altın Küre, SAG ve BAFTA Ödülleri adaylığının yanı sıra, beş yıl içinde üçüncü Oscar adaylığını kazandırdı. Adams aynı zamanda Nora Ephron'un JULIE AND JULIA filminde Meryl Streep'le bir araya geldi. Daha önce Streep ve Philip Seymour Hoffman'la, John Patrick Shanley'nin Oscar adayı filmi DOUBT'ta oynamıştı. Film Adams'a ikinci Akademi Ödülleri adaylığını getirmişti.

Adams, Patrick Dempsey ve Susan Sarandon'la beraber Kevin Lima'nın ENCHANTED filminde rol aldı. ENCHANTED, bilgisayar animasyonuyla canlı çekimleri birleştiren Disney yapımı bir romantik fabl. 21 Kasım 2007'de gösterime giren film, dünya çapında 300 milyon dolar hasılat elde ederken, Adams filmdeki rolüyle En İyi Aktris dalında Altın Küre kazandı.

Adams'ın 2005'te Phil Morrison tarafından yönetilen JUNEBUG filmindeki rolü, ona ilk Akademi Ödülleri ve SAG adaylığını getirmişti. Bu filmdeki rolüyle Independent Spirit Award, Broadcast Film Critics Association Award, National Society of Film Critics Award, San Francisco Film Critics Society Award, Breakthrough Gotham Award ödüllerini aldı. Adams, filmde başarıyla canlandırdığı, çekici yengesinin gelişiyle şaşkına dönen, hamile ve çocuksu "Ashley" karakteriyle 2005 Sundance Film Festivali'nde Özel Jüri Ödülü'nü kazandı.

Adams'ın diğer filmleri arasında, Ben Stiller'la başrollerini paylaştığı Shawn Levy filmi NIGHT AT THE MUSEUM 2: BATTLE AT THE SMITHSONIAN; Emily Blunt ve Alan Arkin'le beraber rol aldığı, Christine Jeffs ve Karen Moncrieff'in (IMDb'de filmi yönetmiş gözükmüyor) yönetmenliğini yaptığı SUNSHINE CLEANING; Tom Hanks, Julia Roberts and Philip Seymour Hoffman'la beraber Mike Nichols'ın yönetmenliğini yaptığı CHARLIE WILSON'S WAR; Frances McDormand'la başrollerini paylaştığı Bharat Nalluri filmi MISS PETTIGREW LIVES FOR A DAY ve Leonard DiCaprio'yla beraber oynadığı Steven Spielberg filmi CATCH ME IF YOU CAN bulunuyor.

Altın Küre ödüllü **Laura Dern (Helen)**, neslinin en büyük aktrislerinden biri olduğunu; oldukça derin ve geniş bir çerçevede farklı rollerle buluşarak, seyirci ve eleştirmenlerin beğenisini kazanarak kanıtlamıştı. 2010 yılında Dern, annesi Diane Ladd ve babası Bruce Dern'le beraber Hollywood Ünlüler Kaldırımı'nda ilk kez verilen "Family Star Ceremony" ile ödüllendirildi. Laura Dern 1992'de Marta Coolidge tarafından çekilen RAMBLING ROSE filminde oynadı. Annesi Diane Ladd'le beraber başrolleri paylaştığı filmdeki performansıyla Akademi Ödülleri ve Altın Küre adayı oldu. Akademi Ödülleri tarihinde ilk kez bir anne-kız aynı filmde rol alarak Oscar'a aday oluyordu. Dern son yıllarda Dan Rush'ın EVERYTHING MUST GO ve LITTLE FOCKERS filmlerinde rol aldı. Genellikle televizyon yapımları ve filmlerde rol alan Dern'in oynadığı filmler arasında, Mike White'ın yönetmenliğini yaptığı YEAR OF THE DOG, David Lynch'in yönettiği INLAND EMPIRE ve WILD AT HEART, Todd Robinson'ın LONELY HEARTS'ı, Don Roos'un HAPPY ENDINGS'i, John Curran'ın filmi WE DON'T LIVE HERE ANYMORE, JURASSIC PARK ve JURASSIC PARK III, Alexander Payne'in

yönetmenliğini yaptığı CITIZEN RUTH ve Clint Eastwood'un yönettiği A PERFECT WORLD filmleri sayılabilir. Dern şu anda HBO dizisi "Enlightened"ın ikinci sezonunda rol alıyor. Aynı zamanda dizinin yapımcılığını da üstlenen Dern, senaryo yazarı ve yönetmen Mike White'la birlikte dizinin yaratıcılarından.

THE MASTER – YAPIMCILAR

Paul Thomas Anderson (Yönetmen/Senarist) HARD EIGHT (1996), BOOGIE NIGHTS (1997), MAGNOLIA (1999), PUNCH-DRUNK LOVE (2002), THERE WILL BE BLOOD (2007) ve THE MASTER (2012) filmlerini yazıp yönetti.

Megan Ellison'ın (Yapımcı) kurucusu olduğu Annapurna Pictures, 2010 yılından bu yana vizyonunu başarıyla koruyarak olumlu eleştiriler alan ticari filmlere imzasını attı. Megan ve şirketi; Paul Thomas Anderson filmi THE MASTER, bir Wong Kar Wai filmi olan THE GRANDMASTERS, Kathryn Bigelow'un yönetmenliğini yaptığı ZERO DARK THIRTY, Spike Jonze'un çektiği HER, Andrew Dominik'in KILLING THEM SOFTLY'si ve John Hillcoat'un LAWLESS'ıyla, yönetmen temelli projelerle sektördeki farkını ortaya koyuyor.

Yakın zamanda son TERMINATOR filminin haklarını alan Ellison'ın amacı, artık bir ikon haline gelmiş bu franchise'ı eski günlerine döndürmek. Bununla birlikte Ellison, Paul Thomas Anderson'ın THERE WILL BE BLOOD'ı, Spike Jonze ve Charlie Kaufman'ın ADAPTATION'ı, Bennet Miller'ın MONEYBALL'u, David O. Russel'ın THE FIGHTER'ı ve Chris Milk'in THE WILDERNESS DOWNTOWN'ı benzeri kaliteli projelerin yapımına onay vermiş durumda.

Yüksek kaliteli filmlere duyduğu sevgi bir yana Ellison'ın amacı, her janrdan ve bütçeden filmlerin yapımcılığını üstlenerek, giderek büyüyen ve çeşitlenen bir seyirci topluluğuna hitap eden ama orijinalliğini koruyan filmler yapmak.

JoAnne Sellar (Yapımcı) yazar-yönetmen Paul Thomas Anderson'la; Joaquin Phoenix, Philip Seymour Hoffman ve Amy Adams'ın başrollerini paylaştığı son filmi THE MASTER'da altıncı kez beraber çalışıyor. Paul Thomas Anderson'la çalıştığı diğer filmleri arasında: 3 dalda Oscar Adayı olan BOOGIE NIGHTS, yine 3 dalda Oscar adayı olan MAGNOLIA, PUNCH-DRUNK LOVE ve 8 dalda Oscar adayı olup, En İyi Film, En İyi Aktör (Daniel Day-Lewis) ve En İyi Görüntü (Robert Elswit) dallarında ödül alan THERE WILL BE BLOOD filmleri var.

Bunun yanında, Sellar eleştirmenlerden geçer not alan, Jennifer Jason Leigh ve Alan Cumming'in oynadığı THE ANNIVERSARY PARTY filminin de yapımcılığını üstlendi. Yapımcılık geçmişi bilim kurgu gerilim filmi HARDWARE'le başlayan Sellar, ilerleyen yıllarda Richard Stanley'nin DUST DEVIL'i, George Sluizer'ın DARK BLOOD'ı ve Clive Barker'ın LORD OF ILLUSIONS filmlerinin yapımcılığını üstlendi.

Sinema filmlerindeki başarısının yanı sıra Sellar; U2, Elvis Costello ve Iggy Pop gibi müzisyen ve grupların müzik videolarının da yapımcılığını üstlendi. Çeşitli medyalarda edindiği tecrübesini televizyona da taşıyan Sellar, AIDS araştırmaları için Cole Porter'a ithafen “Red, Hot & Blue” spotunun yardımcı yapımcılığına imza attı.

Kariyerine 80'lerin başında Londra'da tematik film gösterimleri düzenleyen The Scala adlı sinema salonunun program koordinatörü olarak başlayan Sellar'ın farklı, orijinal ve alternatif film seçkileri herkes tarafından beğeniyle karşılanmıştı.

Daniel Lupi (Yapımcı) Paul Thomas Anderson'la HARD EIGHT filminden beri çalışan Lupi, en son THERE WILL BE BLOOD filminde yapımcı ve yapımcı yönetmen yardımcısı olarak görev aldı. Lupi'nin ismi aynı zamanda Steven Spielberg'ün yönetmenliğini yaptığı LINCOLN filminde ve Spike Jonze'un henüz ismi konmamış projesinde yapımcı olarak geçiyor.

Lupi'nin yapımcılık kariyerinde, Robert Redford'un yönetmenliğini yaptığı LIONS FOR LAMBS, Jim Sheridan filmi GET RICH OR DIE TRYIN', Spielberg'ün yönettiği CATCH ME IF YOU CAN ve bir Peter Segal çalışması olan 50 FIRST DAYS gibi filmler bulunmakta.

Mihai Malaimare Jr. (Görüntü Yönetmeni) aslen bir Romen olan Malaimare, film kariyerine Bükreş Ulusal Tiyatro ve Film Üniversitesi'nde başladı. Francis Ford Coppola'nın YOUTH WITHOUT YOUTH filminin ekip seçmelerine katılana kadar birçok ödüllü kısa ve uzun film çekti. 29 yaşında söz konusu filmin görüntü yönetmeni olan Malaimare bu çalışmasıyla, Independent Spirit Awards'da En İyi Görüntü Yönetmenliği ödülünü aldı. Bu filmle birlikte Birleşik Devletler'de sesini duyuran Malaimare, çok kısa bir süre sonra 2007'de Variety dergisinin "Takip Edilmesi Gereken 10 Görüntü Yönetmeni" listesinde yer aldı. O günden sonra Malaimare, Coppola için TETRO ve TWIXT filmlerinde çalıştı. Multimedya sanatçısı Nenad Cecin-Sain'in yönettiği, yapımcılığını Oscar adayı Richard Gladstein'ın üstlendiği THE TIME BEING adlı film ve LAST HOUSE ON THE LEFT filminin yönetmeni Dennis Illiadis'in yeni filmi PLUS ONE'ı henüz tamamlayan Malaimare, aynı zamanda çeşitli müşterileri için ödüllü reklam kampanyaları da çekti. Bunlardan sonuncusu, modern ve aynı zamanda korkutucu bir Facebook etkileşiminin konu edildiği Emmy ödüllü Lollipop kampanyasıydı. Malaimare aynı zamanda Eminem, Drake, Ke$ha ve Nikki Minaj'ın da yer aldığı, MTV Müzik Ödülleri töreninin görüntü yönetmenliğini yaptı. Mihai Malaimare Jr. hevesli bir fotoğrafçı olarak tanınıyor.

Leslie Jones, ACE (Montaj Editörü) bir düzineden fazla filmde imzası bulunan, birçok önemli montaj ödülüne aday gösterilen biri. En son, Paul Thomas Anderson'ın PUNCH-DRUNK LOVE filmindeki çalışmasıyla American Cinema Editors (ACE) Eddie Ödülü'ne aday gösterildi.

Jones Terence Malik tarafından yönetilen THE THIN RED LINE filminde, montajcı Billy Weber ve Saar Klein'la gerçekleştirdiği çalışmayla Oscar ve ACE Eddie Ödülü'ne aday gösterildi. Birçok bağımsız film ve belgeselde katkısı bulunan Jones'un bir çalışması da, bir belgesel olan WILD BILL: HOLLYWOOD MAVERICK.

Jones'un diğer çalışmaları arasında 2012 tarihli THE WORDS, yönetmenliğini Paul Weitz'ın üstlendiği CIRQUE DU FREAK: THE VAMPIRE'S ASSISTANT, SCHOOL FOR SCOUNDRELS, STARSKY & HUTCH, WOMAN ON TOP ve MURDER AT 1600 sayılabilir.

Peter McNulty (Montaj Editörü) şu anda Brian Helgeland tarafından yönetilen, Legendary Pictures yapımı 42 (The Jackie Robinson Story) isimli filmde çalışıyor. PAYBACK,

LETHAL (WEAPON 4 ve X-MEN filmlerinde montaj yardımcısı olarak çalışan McNulty, daha sonra A KNIGHT'S TALE'de ek sahne montajcısı, THE ASSASINATION OF JESS JAMES BY THE COWARD ROBERT FORD filminde montaj ekibi üyesi, Paul Thomas Anderson'ın THERE WILL BE BLOOD filminde ek sahne montajcısı oldu. Daha sonra LAST HOUSE ON THE LEFT filminde montaj ekibinin başında yer aldı. SCREAM 4'ün de aralarında bulunduğu iki Wes Craven filmini montajlayan McNulty, THE MASTER filmi için Paul Thomas Anderson'la tekrar bir araya geldi.

Jack Fisk (Yapım Tasarımcısı) kariyeri boyunca hem yapım yardımcısı hem de yönetmen olarak görev aldı. 1970'lerin başından itibaren yapım tasarımcılığına başladı. 1972'de Terrence Malick'in başarılı melodramı BADLANDS'de sanat yönetmeni olarak çalıştı. O günden sonra Malick'le DAYS OF HEAVEN, THE THIN RED LINE, THE NEW WORLD, TREE OF LIFE ve gösterime girecek TO THE WONDER filmlerinde çalıştı. Kariyeri boyunca başka önemli yönetmenlerle de çalıştı. Bu çalışmalardan bazıları Brian De Palma'nın yönetmenliğini yaptığı CARRIE ve PHANTOM OF THE PARADISE filmleri, Stanley Donen'ın MOVIE, MOVIE filmi, David Lynch'in THE STRAIGHT STORY ve MULHOLLAND DRIVE filmleri. Jack ayrıca David Lynch'in ilk uzun metraj çalışması olan ERASERHEAD filminde Gezegendeki Adam rolünü oynadı.

Fisk ilk yönetmenlik çalışmasını 1981 yılında başrolünde Sissy Spacek'in rol aldığı RAGGEDY MAN'le gerçekleştirdi.

David Crank (Yapım Tasarımcısı) son olarak başrollerini Jesse Eisenberg ve Mia Wasikowska'nın paylaşıp, yönetmenliğini Richard Ayoade'nin yaptığı THE DOUBLE filminde çalıştı. Crank bir Sanat Yönetmeni olarak, Steven Spielberg ve Terence Malick gibi günümüzün başarılı yönetmenleriyle çalışma imkanı buldu. Crank'ın da çalıştığı HBO televizyon dizisi JOHN ADAMS, Film veya Dizi için En İyi Sanat Yönetmenliği dalında EMMY Ödülü ve En Başarılı Yapım Tasarımı dalında Art Directors Guild Ödülü'ne layık görüldü. 2007 yılında THERE WILL BE BLOOD filminin Art Directors Guild Ödülü almasında katkıda bulundu. Crank'ın kariyerindeki diğer filmlerden bazıları, LINCOLN, TO THE WONDER, WATER FOR ELEPHANTS, THE TREE OF LIFE ve THE NEW WORLD.

1982'de The College of William & Mary'den mezun olan Crank, 1984'te Carnegie-Mellon'da Güzel Sanatlar yüksek lisansını tamamladı.

Mark Bridges (Kostüm) Paul Thomas Anderson'la olan çalışmalarına kostüm tasarımcısı olarak 1995 yılında HARD EIGHT filmiyle başladı. Daha sonraki ortak çalışmaları,

eleştirmenlerden tam not alan BOOGIE NIGHTS (1997), MAGNOLIA (1999), PUNCH-DRUNK LOVE (2002) ve Daniel Day Lewis'in rol aldığı 2008 tarihli THERE WILL BE BLOOD. Mark, 2011 tarihli THE ARTIST filmi için gerçekleştirdiği kostüm tasarımı çalışmasıyla Akademi, BAFTA ve People's Choice Ödülleri'ne layık görüldü. Diğer filmleri arasında THE FIGHTER, YES MAN, THE ITALIAN JOB, 8 MILE ve BLOW yer almaktadır.

Jonny Greenwood (Müzik) başarılı alternatif rock grubu Radiohead'in bir üyesi. Greenwood grubun baş gitaristi ve klavyecisi olarak yer alsa da aynı zamanda viyola, ksilofon, glockenspiel, martenot, banjo, armonika ve davul çalıyor. Ayrıca Radiohead'in elektronik düzenlemelerine bilgisayar destekli çalışmalarıyla katkıda bulunan Greenwood, daha önce Paul Thomas Anderson'ın THERE WILL BE BLOOD, Lynne Ramsay'in WE NEED TO TALK ABOUT KEVIN ve Tran Anh Hung'un NORWEGIAN WOOD filmleri için müzik yaptı.

Greenwood ayrıca, BBC Konser Orkestrası'nda besteci olarak çalıştı.